

Handelsfolk tjent storartet paa Markkursen, og hvad der gaar ud af den ene Lomme, gaar vel ind i den anden. I alt Fald lader disse Forhold sig ikke ordne ved, at man siger, at Arbejderne udretter ikke tilstrækkeligt. Nej, den danske Arbejder var før Krigen anset for at være en dygtig Arbejder overalt, hvor han kom hen i Udlandet, og han er efter Krigen i alt Fald dygtigere end Arbejderne i de fleste andre Lande, maaske Amerika undtaget. Men er Arbejdslederne egentlig saa dygtige, har vi egentlig der noget at rose os af? Jeg maa tilstaa, at jeg tvivler stærkt. Vi har enkelte store og gode Virksomheder her i Landet. Der er saaledes et enkelt Handelsselskab, som vi alle er stolte af. Og her i København er der enkelte store, genialt ledede Virksomheder. I Provinsbyerne er der nogle faa i hver By, men Resten er den gyldne Middelmådighed. Særlig stor Genialitet kan man ingenlunde sige, der er hos Arbejdslederne her i Landet. Det gaar meget ofte saaledes, at naar der skal ansættes en ny Arbejdsleder, er der to Firmaer, der slaar sig sammen for at ansætte en Søn eller en Svigersøn, som de ikke kan faa anbragt paa anden Maade. Og naar danske Aktieselskaber gaar i Stykker, er det ofte, fordi man ikke kan faa anbragt sin Søn eller Svigersønnen. Disse Mennesker kan være meget hæderlige, men der er ingen Garanti for, at de gør nogen særlig dygtig Indsats i Virksomhedens Ledelse. Jeg tror derfor, at naar man skal gøre op, hvem der mangler Arbejdsmod her i Landet, skal man ikke begynde med Arbejderne, men med Overklassen. Lad os først spørge, hvor meget Arbejdsmod den har, saa kan man senere tale om, hvor meget man kan kræve af Arbejderne.

Det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) vilde anvende Magtmidler eller vilde have, at den højtærede Statsminister skulde have anvendt Magtmidler. Hvis man skal det, saa begynd med Champagne-Drengene og faa dem sat i Virksomhed, thi de gaar virkelig og spilder deres Tid og tærer stærkt paa Samfundets Kraft. Det var ikke af Vejen, om man fik disse Folk til at bestille noget. Eller tag Langelinie-Damerne, som ogsaa undertiden møder i det kongelige Teater klædte i et smalt Mavebælte af Silkemasker og med et Ræveskind om Halsen. Ja, det er for Resten morsomt med Ræven, for der er visse Steder i Jylland, hvor store Mænd gaar med den bag Øret, her i København gaar Damerne med den om Halsen. Jeg

ved ikke, hvad der er bedst, men Ræven er øjensynlig kommet til meget stor Ære her i Landet. Men al denne Unatur, disse skabagtige Champagne-Dreng med Guldarmbaand, der om Dagen spadserer paa Strøget og om Aftenen lader Champagnepropperne springe paa de mondæne Restauranter, og disse skabagtige Damer — tag dem og anbring dem henholdsvis paa en Tvangsarbejdsanstalt og paa en Opdragelsesanstalt. Det skal det ærede Medlem fra Guldager gerne faa min Stemme til. Og hvis det ærede Medlem yderligere vil anvende Magtmidler, synes jeg, han skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der er mange Steder i vort Land, hvor man ikke retter sig efter Aftaler og Kontrakter. Jeg tror, det ærede Medlem nævnedes noget om, at et Ord er et Ord og en Mand en Mand. Jeg saa i Bladene forleden Dag, at det ærede Indenrigsministerium havde maattet gaa paa Akkord med Høkerne for at faa dem til at holde en Overenskomst, som de ikke hidtil havde overholdt; nu gav man dem en noget større Indrømmelse, og man mener saa, at de vil holde Overenskomsten. Man skal altsaa betale dem for at holde deres Ord. Og Bagerne — de har under hele Krigssituationen kun ladet sig tvinge til at holde deres Ord. De har tjent kongeligt endda, og naar de overhovedet er gaaet ind paa de Vilkaar, der har været satte for Fremstilling af Brød, er det, fordi Arbejdernes Fællesbageri ganske simpelt har tvunget dem dertil. Konkurrencen har gjort det nødvendigt for dem, ellers havde de saamænd ikke gjort det; saaledes ligger Landet. Men det ærede Medlem kan ogsaa gaa til Manufakturhandlerne. Hvilke Formuer har de ikke tjent, og hvorledes har de ikke skruet Priserne op Gang efter Gang? Eller til Isenkræmmerne. Der blev for et Aarstid siden præsenteret mig en Hammer, hvor Prisen var forandret 6 Gange; 6 Gange var der skrevet stadig højere og højere Pris paa Hammerskaffet. Den Hammer er neppe blevet bedre i Tidens Løb, men den er unægtelig blevet mere indbringende for Forretningsmanden. Saaledes har Handelsfolk og Producenter søgt at forbedre deres Status, ikke just ved at holde deres Ord og ikke just ved at levere ærligt Arbejde for en rimelig Avance, men ved at tage sig en ublu Fortjeneste.

Eller Skibsrederne. Der kom i Gaar en Meddelelse om, at et Dampskibsselskab vilde give 70 pCt. i Dividende, og det var saa kulant, at det betalte 35 pCt. i For-